

Evangelí del dimecres de la setmana XXXIV de durant l'any: perseverança

Evangelí i comentari del
dimecres de la setmana XXXIV
de durant l'any. “No es perdrà
ni un sol cabell del vostre cap.
Amb la vostra perseverança
salvareu la vida”. Quan ens
trobem amb dificultats, cal
imitar l'actitud de Jesús:
pregària, perdó i perseverança
en el bé.

Evangelí (Lc 21, 12-19)

Jesús digué als seus deixebles:

—Però abans de tot això us agafaran i us perseguiran; us portaran a les sinagogues i a les presons i us faran comparèixer davant els reis i els governadors per causa del meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni. Estigueu decidits a no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa que cap dels vostres adversaris no serà capaç de resistir o de contradir. Sereu traïts fins i tot pels vostres pares, germans, parents i amics, i en mataran alguns de vosaltres. Tothom us odiarà per causa del meu nom. Però no es perdrà ni un sol cabell del vostre cap. Amb la vostra perseverança salvareu la vida.

Comentari

Continua el discurs escatològic de Jesús amb els vaticinis sobre els darrers temps. Aquesta vegada, el presagi sembla encara més inquietant: la persecució als deixebles de Jesús per causa del seu nom.

I així va succeir a la primitiva comunitat cristiana, poc després que l'Esperit Sant descendís sobre els Apòstols. Ells actuaven en nom de Jesús sense por, malgrat els empresonaments i maltractaments: res no els frenava. Acudien a la pregària, i rebien la força de l'Esperit Sant (cf. Ac 4, 24-31).

El primer màrtir, Esteve, “feia grans prodigis i senyals entre el poble” (Ac 6, 8), i els qui l'escoltaven “no podien resistir la saviesa i l'Esperit amb què parlava” (8, 10). Tot es complia tal com Jesús havia vaticinat, perquè aquells deixebles hi confiessin plenament . I valoraven més la

salvació de les ànimes que la pròpia vida. No només això; estaven “contents d’haver estat trobats dignes de ser ultratjats per causa del nom de Jesús.” (Ac 5, 41).

En realitat, aquell rebuig de la paraula evangelitzadora dels apòstols era el camí previst per Déu perquè el seu missatge arribés a molts homes i dones: “La paraula de Déu s’anava estenent; el nombre dels deixebles creixia molt a Jerusalem” (Ac 6, 7).

Ens admirem davant la perseverança dels primers cristians, per mitjà de la qual no només salvaren les seves ànimes, sinó les de milers de persones. La persecució a l'Església no s’ha aturat al llarg dels segles: és com un signe de la seva vitalitat, de la seva joventut perenne.

I avui Jesús i el seu Esperit continuen vivificant les ànimes de tants cristians que no tenen por de donar

la vida per l'Evangeli, pregant també pels seus perseguidors, perquè els estimen i els perdonen, fidels a les paraules i a l'exemple de Jesús:

“Estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui us persegueixen” (*Mt* 5, 44); “Pare, perdona’ls, que no saben el que fan” (*Lc* 23, 34).

Així va fer Esteve, abans de morir lapidat: “Senyor, no els tinguis en compte aquest pecat!” (*Ac* 7, 60). Ens cal aquesta actitud d'oració, perdó i perseverança en el bé, en el viure quotidià quan ens trobem amb els qui semblen oposar-se a la missió de l'Església.

Josep Boira // Huseyin Bostancy
- Getty Images

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dimecres-de-la-setmana-xxxiv-de-
durant-lany-perseveranca/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dimecres-de-la-setmana-xxxiv-de-durant-lany-perseveranca/) (15/08/2025)